

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 8 maj 1903, kl. 1 e. m.

Första Kammarens tillfälliga utskotts n:o 1 utlåtande n:o 10 i anledning af Andra Kammarens beslut om skrifvelse till Konungen med begäran om ändrade bestämmelser för handeln med svagdricka m. m.

Andra Kammaren har med föranledande af sitt tillfälliga utskotts n:o 2 betänkande n:o 31 för sin del beslutat,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes *dels* låta utarbета och för Riksdagen snarast möjligt framlägga förslag till lag angående handeln med vin och de starkare maltdryckerna, *dels* ock, efter Riksdagens hörande, så snart ske kan, utfärda ny förordning angående handeln med svagdricka samt kokadt kaffe och andra i nu gällande maltdrycksförsäljningsförordning omförmälda icke spirituösa drycker, i syfte att denna handel frigifves och icke underkastas andra inskränkningar än dem, som i gällande näringsfrihetsförordning finnas stadgade i fråga om vanlig handel.

För bifall till ifrågavarande förslag torde det vara erforderligt att känna den gräns, som uppställles att gälla emellan så kallade rusgifvande maltdrycker och svagdricka, vare sig att extrakthalten hos drycken blir den för praktiken afgörande grunden eller att alkoholhalten ensam skall blifva

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 20 Häft. (N:o 21). 1

bestämmande, men någon sådan gräns är icke ännu fastslagen. Visserligen är det alltid alkoholhalten, som skall blifva i sista hand afgörande, men utrönande af densamma skall ske efter olika grunder, om Kungl. Maj:ts förslag till maltdrycksbeskattning varder af Riksdagen godkändt eller om åtskilliga motionärers yrkanden komma att bifallas, yrkanden som afse, att alkoholsvaga maltstarka drycker skola anses såsom svagdricka.

Sättet för utrönande af alkoholhalten sammanhänger nämligen så nära med de för hvardera metoden erforderliga kontrollföreskrifter, att man icke kan före ett sådant afgörande uttala sig om lämpligheten af att vid handel med maltdrycker fritaga svagdricka från de inskränkningar i afseende på försäljningen, hvilka öfriga starkare maltdrycker kunna behöfva underkastas.

Den kommitté, som år 1898 tillsattes för att revidera gällande stadganden angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., har i sitt år 1900 afgifna betänkande anført, att kontrollen öfver alkoholhalten hos maltdrycker bör utföras vid tillverkningen och ej vid försäljningen, samt därvid förordat alkoholhaltens utrönande genom profning af vörtens extrakthalt, och utskottet ansluter sig till denna kommitténs mening, i synnerhet som för en dylik profning en lägre grad af kunskaper och enklare instrument äro tillräckliga i jämförelse med hvad som erfordras, om alkoholhalten skall bestämmas genom profning af själfva drycken.

Kungl. Maj:ts proposition till innevarande års Riksdag angående beskattning af maltdrycker innehåller jämväl förslag i sådan riktning, och motioner hafva framkommit med förslag af annan innebörd, men vederbörande utskott har icke ännu yttrat sig i detta ärende, och ännu mindre föreligger något Riksdagens beslut. Vid sådant förhållande och då icke gränsen blifvit utstakad för åtskiljande af starkare och svagare maltdrycker, finner utskottet tiden ännu icke vara inne att framställa någon anhållan om ändring i bestämmelserna om handel med drycker af dessa båda slag, och någon tidsutdräkt synes i allt fall icke vara att befara, då chefen för kungl. finansdepartementet i sitt yttrande till statsrådsprotokollet förklarar sig anse, att införande af en sådan maltdrycksbeskattning, som Kungl. Maj:t föreslagit, bör föranleda förändringar angående föreskrifterna för handeln med maltdrycker i den af motionärerna antydda riktning. Utskottet har sålunda full anledning antaga, att förslag om ordnande af handeln med maltdrycker äro att från Kungl. Maj:t emotse, sedan ofvan berörda beskattningsärendet blifvit i behörig ordning afgjort.

Ehuru utskottet finner Andra Kammarens på grund af i ämnet väckta motioner gjorda hemställan värd att under vissa förutsättningar vinna af-

seende, kan utskottet dock icke anse densamma för närvarande böra vinna Riksdagens bifall, hvadan utskottet föranlåtes hemställa,

att Andra Kammarens ifrågavarande beslut icke
må till någon Första Kammarens vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 maj 1903.

På utskottets vägnar:

GUST. TAMM.
